

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 386/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť B. B., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. P. G., Advokátska kancelária, N., vo veci namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva na ochranu osobnej slobody podľa čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Nitre pod sp. zn. 5 Tpo 12/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. B. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2010 doručená sťažnosť B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy

a práva na ochranu osobnej slobody podľa čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Nitre (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 5 Tpo 12/2010.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že jeho vec je vždy riešená tým istým senátom odvolacieho súdu, v dôsledku čoho je mesačná periodicita kontroly zákonnosti väzby sťažovateľa neúčelná, keď vždy rozhoduje ten istý sudca, ktorý si na vec už na začiatku vytvoril určitý názor, a tým je vylúčený náhodný výber sudcu podľa rozvrhu práce.

3. Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 5 Tpo 12/2010 s tým, aby bolo uznesenie krajského súdu z 29. apríla 2010 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Sťažnosť považuje ústavný súd za zjavne neopodstatnenú.

7. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

8. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

9. Ústavný inštitút zákonného sudcu je založený predovšetkým na zákonom určenej právomoci, ako aj vecnej a miestnej príslušnosti súdu. Okrem toho je potrebné vziať do úvahy rozvrh práce, ktorý určuje sudcu alebo senát príslušný na rozhodnutie konkrétneho prípadu (obdobne II. ÚS 47/99, I. ÚS 11/01).

10. Za zákonného sudcu treba považovať sudcu, ktorý spĺňa zákonom určené predpoklady na výkon tejto funkcie, bol natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie k určitému súdu, jeho funkcia nezanikla a bol určený v súlade s rozvrhom práce súdu (napr. I. ÚS 239/04, II. ÚS 417/06).

11. Podľa rozvrhu práce krajského súdu na rok 2010 (Spr 1462/09) v prípade opätovného predkladania veci (na trestnom úseku) na rozhodnutie, ktorá napadla na okresný súd, v pôsobnosti krajského súdu v prípravnom konaní sa prostredníctvom aplikácie zapíše daná vec do súdneho registra tomu senátu, ktorý o takejto veci už konal.

12. Ústavný súd zistil, že v namietanom prípade rozhodol o zákonnosti predĺženia lehoty trvania sťažovateľovej väzby senát krajského súdu, ktorý už v jeho trestnej veci v predchádzajúcich prípadoch (opravný prostriedok proti vzatiu do väzby) konal. Ústavný súd preto dospel k záveru, že o sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o predĺžení lehoty trvania sťažovateľovej väzby rozhodol druhostupňový súd v senáte, ktorému bola táto vec pridelená v súlade s rozvrhom práce na rok 2010. Z uvedeného dôvodu preto nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, lebo krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 50 ods. 1 a 2 a § 51 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) a s príslušnými ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 118/2005 Z. z. o náležitostiach rozvrhu práce v znení neskorších predpisov.

13. Senát krajského súdu bol k rozhodovaniu o tejto veci povolaný v súlade s rozvrhom práce, ktorý je bežne dostupný na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (www.justice.gov.sk) či na tamajšom súde (§ 50 ods. 4 zákona o súdoch. Preto aj námietka sťažovateľa o absencii takéhoto vyjadrenia v uznesení krajského súdu sa javí ako neopodstatnená a v žiadnom ohľade nedáva dôvod na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľa nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a v dôsledku toho ani ním vydané rozhodnutie nie je nezákonné, a teda spôsobilé porušiť sťažovateľovo základné právo na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a jeho právo na slobodu podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2010